

[Erling Christensen]

Det kunne også være et spørgsmål til hr. Knud Lind, som jo synes, det er en fremragende idé fra Fremskridtspartiet, at disse snobber, som ikke vil betale skat, på den måde kommer til at betale penge til det offentlige. Ja, det kan være en meget god idé, men ikke, at de samtidig skulle have fradragsret for dem.

Mit spørgsmål til Fremskridtspartiet lyder derfor: Kan man støtte den tanke, som Centrum-Demokraterne nu kom med, og som jeg synes er fremragende, nemlig at et forbrug som det, vi taler om her, i hvert fald ikke giver fradrag i skatten?

Det kan give os en anden indfaldsvinkel til dette.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne have klarhed over den sag, så det kan blive et fint signal. Jeg må indrømme, at jeg slet ikke havde opdaget det, før jeg hørte det nu, for det er jo så absurd, at denne udgift skulle kunne fradrages; når vi nu skal have pengene ind, skal vi da ikke have dem ud igen. Jeg kan huske, at Fremskridtspartiets forslag ikke indeholdt den slags julelege; det var skæg og ballade, men der skulle penge ind på det. Jeg mener derfor, det må skyldes en eller anden lapsus i Justitsministeriet, at så snart der er en udgift, skynder man sig at sørge for, at den er fradragsberettiget – hvis det gælder erhvervslivet.

Jeg vil lige slå fast, at vi naturligvis mener, at hvis vi skal lave det her, skal det i hvert fald være noget, man betaler fuldt for.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det var et vanskeligt spørgsmål, man stillede mig. Jeg må blankt erkende både over for fru Margrete Auken og Socialdemokratiets ordfører, at der ikke står noget i vores lovforslag nr. L 195 om, at det skulle være fradragsberettiget. På den anden side er reklameudgifter jo normalt fradragsberettigede, men det er da noget, man i hvert fald senere kan diskutere i udvalget. Det afhænger af, hvor mange penge man vil have i statskassen, og jeg indrømmer, at hovedsigtet med dette her var at få nogle ekstra penge i statskassen. Der var ikke de tanker i det, at erhvervslivet skulle kunne trække det fra, men det er da noget, vi kan diskutere. For hvis det er

en gylden regel, at man normalt fratrækker reklameudgifter, kan man vel diskutere, om der skal være en undtagelse i dette tilfælde.

Men som sagt er det lidt svært at give et klart svar på det her på stående fod.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil bare præcisere, at det, der står i lovforslaget, er, at det formentlig er fradragsberettiget; det vil sige, at ministeren ikke har taget endelig stilling til dette spørgsmål. Derfor er det klart, at vi er interesseret i at yde ministeren den bistand, som man har behov for, ved at tilkendegive, hvilken holdning vi har til det.

Jeg skal bare minde om, at vi ikke i CD's folketingsgruppe har taget endelig stilling til dette spørgsmål; den vil vi afklare senere. Men umiddelbart virker det urimeligt, at det kan lade sig gøre.

Jeg vil i øvrigt slutte denne korte bemærkning med at sige, at det bestemt ikke klæder debatten, at mennesker, der vil køre med ønskenummerplader, skal betegnes som henholdsvis snobber eller idioter. Det må jeg vende mig overordentlig stærkt imod.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Det er helt sikkert, at ønskenummerplader i hvert fald ikke påvirker trafiksikkerheden, og hvad folk i øvrigt ønsker at bruge deres penge til, vil vi ikke blande os i; vi er nemlig ikke så formynderiske.

Men nu har der været debat om, hvorvidt udgiften til ønskenummerpladerne skulle være fradragsberettiget eller ej, og i den anledning vil jeg gerne sige, at Det Radikale Venstre går ind for en generel, gennemgribende fradragssænkning, som vi klart har sagt er nødvendig i forbindelse med skattereformen. Så når Socialdemokratiet er rede, skal I bare komme an, vi er parat!

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Så havde det været let for fru Kirsten Lee bare at komme med den bisætning efterfølgende, at de støttede, at dette her ikke var fradragsberettiget.